

Ma tahau sün veel ühe peaa nüisamafiguse tükki muistlaoste tembusjt rääkida, minud kuid see wahe on wahel, et muistlased oma isa tahtsiivad ära- uputada, kes ka õnneks veel peastetud sai. Lugu oli nõnda: Teekäijad nägiivad mitu muistlast jõe peal jää sisse auku raijuvad. Naad läksivad lähemale ja nägiivad, et üks wanamees nende ligidal jää peal istus ja nuttiid. Muist muistlaasi raijuvad auku, muist kõlistajivad vanu hobuse raudu ühte teist waastu, mis kiriku kellaži pidi tähendama. Teekäijad küsivad: „Mis te'e teete sün?“ Nemad kostivad: „Vanake ei suuda enam käia; tahame teda Kristuse kaane alla panna!“

Mehed wotsivad wanamehe nende käest ära ja viisivad oma külasje, kus ta mitu aastat veel olla elanud ja suvel karjas käinud.

Mis on kõigekergem surm sessese, kes surma kohtu all?

Uleie päinvil ei ole kohtumõistjad mitte enam nii usinad kurjategijaid surma mõistma, aga enne muiste oli lugu teisiti; seal seisib õga filmapiirkurjategijal kirves kaela peal ehet wöllas walmis, ega astnud selle waastu ütöki nõu ega palved.

Üks nüisugune, kes enne oma õhamaale palju head oli teinud, sai ühe suure süt pärast surma

mõistetud. Aga et kuningas teda siiski armastas, andis ta temale Inba walitseda, kuudas ta kõige enemine surra tahaks. Kohtu wanem tuleb wangitorni sündluse juure ja ütleb temale: „Kuningas tahab teile armu üles näidata ja annab teile walitseda, misfigust surma teile saab tehtama: tahate oma keha ratta peal lasta ühest äravenitada, siis saab see sündima; tahate ennaist wöllasse tömmata lasta, siis saab see sündima; wöl ehk tahate roti kihvti sisse wöötta, siis saab see teile ka lubatud. Ühel viisil peate illa surema!“

See peale waastas sündluse: „Seda ma tean küll, et ma surema pean, aga ratta peal wenitamine on pitkaline ja inetu surm ja ülespoomine tuule käed rahutui surm. Mottidega pole ma üsmaaski sõbrust pidanud, et ma nende toitu peaksin sõema. Seepärast olen ma ikka uskunud ja usun praegugi, et wanaduuse surm kõige rahulikum on ja et mul luba walitseda en kuninga poolest, siis ei walitsa ma minud kui seda.“

Ta jäi oma seowimise juure, kuni teda wangitorni wälja lahti ja nii kaua elas, kuni wanaduuse surma ilma kohtu mõistjate abita sse ärasuri: Sest kuningas ütles: „Ma olen kord oma sõna annud ja ei taha seda mitte kõige maailma uae rüks tagasi wöötta.“